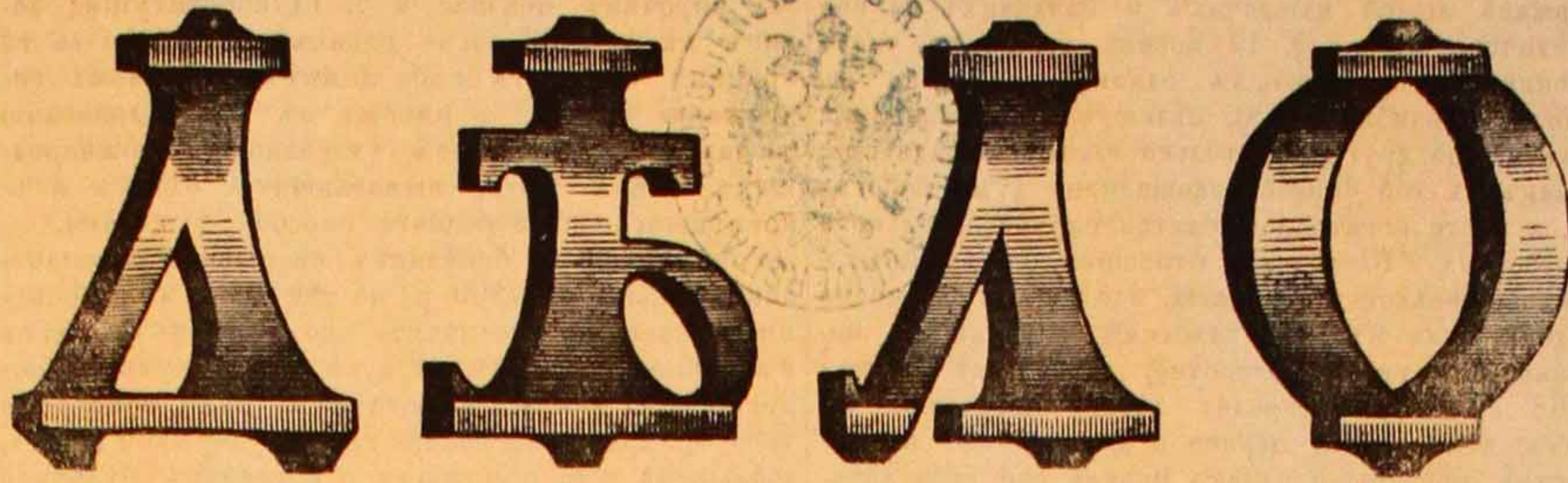

Выходить во Львовѣ сто Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рукописныхъ свѣтъ о 4-ой годъ пополю. Литер. додатокъ „Библиотека неизнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуші каждое 1-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Предплатн на „Дѣло“ для Австріи: Для Львовъ: на цѣлый рѣкъ . . . 12 рр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рр. на пѡвъ року . . . 6 рр. на пѡвъ року . . . 6 рр.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається новий чвертьрѣкъ нашего видавництва. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатниківъ поспѣшити съ присылкою дальшої предплати а взглядно вырѣшати залежности, понеже лишь при точнѡй вплата зможемо бути и мы точными.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники „Библиотеки неизнам. повѣстей“ дѣбанауть даромъ початковій аркуші розпочатои повѣсти „Мѣщанське пламя“.

Гадки передъ вѣчемъ.

II.

Перше народне вѣче зъ 18 (30) падолиста 1880 року мало дуже велике значенье. Першій разъ ѡтъ довшого часу всѣ Русины одностайно радили надъ всякими потребами руского народа и ухвалили резолюціи справдѣ достойній поважного всенародного збору.

„Въ згодѣ працювати для матеріального подвиження народа и для выбореня собѣ повной рѣвноправности“. — Такъ можна загально схарактеризувати приняту вѣчемъ засаду

для поступованя Русинѡвъ. Зъ сеи основной засады, поставленои для Русинѡвъ, яко директивы ихъ всѣхъ дѣлянъ и стремлень, выходятъ и дальшій консеквенціи, зваючі значенье для Поляківъ и для державы. Звѣстна загально рѣчь, що коли Поляки чи то въ дневникарствѣ, чи въ брошурахъ або и науковыхъ студіяхъ, чи то на якихъ небудь зборахъ заведуть рѣчь о Русинахъ и о ѡтношеніи польскорускѡмъ, заразъ высказують стереотипну свою поговѡрку: „Русины самі не знаютъ, чо го тутъ насъ хотятъ, отъ лишъ баламутятъ и шукають собѣ напасты“.

Якъ пѡдъ часъ першого вѣча такъ и теперь Поляки въ австрійскѡмъ парламентѣ суть складовою частею автономичной правци и поспирають правительство гр. Таафе, котрый на своемъ прапорѣ выписавъ окликъ: „рѣвноправность народѡвъ“. По ухвалахъ першого народного вѣча руского Полякамъ, яко подпорѣ кабинету гр. Таафе, не було иншого виходу, якъ почувши волю руского народа, розпочати роботу для переведеня его справедливици, на законахъ опертѡи и сучаснои правительственной системѣ ѡтповѣдающей воли.

стрийскихъ народѡвъ. Небачий политики польскій! Они думаютъ, що жизненна воля народа, що природий и на законахъ опертій домоганя народа дадутся замовчаньемъ приспати, дадутся задвинити... Нѣ, нѣколи! Народъ рускій чимъ разъ больше двигается до понимания своихъ потребъ, своего теперѣшняго значеня въ краю и державѣ и своей будущины.

На першѡмъ вѣчу народѡмъ Русины признались въ засадѣ прихильниками правительственной системы гр. Таафе, але высказали бажанье, чтобы система тая была примѣнена и для Русинѡвъ. И теперь мы передъ близкими новыми вѣчемъ и на вѣчу не можемъ стоять на иншѡй основѣ. Нехайже правительство и Поляки симъ разомъ основно розважатъ законіи домоганя 3-миліонового руского народа въ Австріи и нехай поступлятъ такъ, якъ того вымагаютъ интересы краю и державы, для котрыхъ Русины бажаютъ лишь добра и розвою.

Новеля шкѡльна а Кою polskie.

Не хочѣтъ ту вдаватися въ оцѣнку новелѣ шкѡльной; всѣ наші читателѣ доволѣ ѡ нѣй вже наслухались. Не хочѣтъ ту гадувати

ти рѣчи такожъ вже доволѣ вѣстною, яке враженье выкликало всюдѣ поступованье братей Поляківъ при ухвалюваніи сеи новелѣ; скажемъ хита, що посоль Беръ замѣтивъ въ своей бесѣдѣ, что доси уважавъ Поляківъ рыцарскимъ и чести достойнымъ народомъ; колишній великій другъ Поляківъ пос. Рехаверь поспытавъ, чи можна поступованье ихъ дотычно новелѣ назвати честнымъ? — посоль же Томащукъ назавъ се поступованье впрѡстѣ „inhonnet“...

Мы гадаемъ только коротко о засѣданіи „Koło polsk-ого“ въ 12 с. м., на котромъ обговорювано новелю; дѣкава предѣ рѣчь знати, якъ самі Поляки на все поступованье въ сѣбѣ справдѣ дилетанты... Посоль Шпановскій зазначивъ, що „хочѣ противный новели, то въ теперѣшнихъ обставинахъ чувѣе невольнымъ за нею голосувати; вже Россія гнетѣ Поляківъ, — теперь венавдяти ихъ и Нѣмцѣ“. На се ѡтповѣвъ гр. Войтъ. Дѣдушкій: поважкѣ все тоѣ чо го „Колю“ домагалось, сповнене, — поважкѣ въ администраціи дорѡвъ наданій привилегіи галицкой „Рады шкѡльной“ тою новелею (§-омъ 75) и въ дорѡвѣ законодавчѡй стверджаетъ (!), то уважає конечнымъ, чтобы Поляки за новелю голосували; лѣвци жѣ можна сказати, что Поляки выймають себе (§-омъ 75) въ пѡдѣ сеи новелѣ (котра буде zobovязувати Нѣмцѣвъ и Чехѡвъ!) не для того, якобы уважали въ завалу алева для ѡтмѣнныхъ (!) ѡтношенъ Галичины... (Ага—§48 и Русины; знаємо... Ред.) Великая дѣкава промова п. Гневоша; высказавъ ѡнъ своимъ товаришамъ verba veritatis, майже еще острѣйшій ѡтъ нѣмецкихъ „§. 48, сказавъ ѡнъ, до пѣче заporučену конституцію вѡльнѡсть совѣсти; дуже то але свѣдѣчати, что вновь Галичина и Далмація мають бути винятіи въ пѡдѣ сего §-у; винятѣмъ Далмаціи ѡтдаемъ (правосл. и уніат.) Сербѡвъ на ласку (рим.-кат.) Хорватѡвъ (!)“, бесѣдникъ „не хоче рывати съ „славною традиціею“ Поляківъ, не хоче зрѣкаться вродженыхъ ему благородныхъ и рыцарскихъ чувствъ... т. в. накидувати другимъ то, чо го самому не хочѣя, — а зновѣ „выймають“ самому тамъ, где вымагає власна выгода и то съ кривою другою“. Мы поспытаемъ: чи то само, что рим.-кат. Хорваты противъ Сербѡвъ, не ма-

Грицева шкѡльна наука.

Бувъ Гриць премудрый родомъ зъ Коломыи, вчивши бардзѣ добре на филозофій.

Пародія нѣпска.

I.

Гуси всевѣмъ нѣчого о томъ не знали. Ще того самого поранку, коли батько мавъ гадку ѡтвести Гриця до шкѡлы, не знали гуси о томъ намѣрѣ. Тымъ менше знавъ о нѣмъ самъ Гриць. Онь, якъ звичайно, вставъ рано, поспѣдавъ, заплакавъ троха, почуваясь, вѣзавъ пруть и пѡдекакуючи погнавъ гуси въ ѡборы на пасовиски. Старый ѡльый гусакъ, якъ звичайно, наставивъ до него свою невеличку голову съ червонными очима и червоннымъ широкиимъ дѣюбомъ, засмѣчавъ рѣзко, а ѡттакъ таракуючи ѡ томъ съ гусками, поішовъ передомъ. Стара грива гуска, якъ звичайно, не хотѣла ити въ рядѣ, але попенталася поза мѡстомъ и ровомъ, за що Гриць швыкнулъ ии прутьомъ и назавъ „лушаремъ“, — такъ ѡнъ мавъ звичай называти все, что не ѡддавалося его высокой власти на пасовиску. Очевидна рѣчь затымъ, что анѣ ѡльый гусакъ, анѣ грива гуска, анѣ въ загальнѣ нѣкто зъ цѣлой череды — якъ ихъ було двайцятѡро и пятерѡ — такъ анѣ ѡдно не знало о близькѡй вѣднѣ правды, о близькѡмъ перенесеніи ихъ диктатора на иинше, далеко не такъ почетное становище.

поводатора всевѣмъ въ змѣненѡмъ видѣ, въ новыхъ чебѡткахъ, въ новѡмъ повѣстанѡмъ капелюшку и червоннымъ ремнемъ переперезанѡго, ѡдѣнявѣ мѣжъ ними наглымъ и дуже голосный окрикъ замудованя. Ёльый гусакъ пѡдѣбѣвъ близько до Гриця съ вытягнутою головою, немѡвъ хотѣвъ ему добре привидитися; грива гуска такожъ простягнула голову и довгий часъ не могла и слова вымовити въ наглѡмъ зворушеніи, ажъ вѣднѣи швидко выцѡкѡтъла: — Де-де-де-де?

— Дурна гуска! — ѡтказавъ гордо Гриць и ѡтвернувся, немѡвъ хотѣвъ сказати: — Еге, чекай лишень, не въ такій и теперь паны всѡчьивъ, щобъ я ще ставъ ѡтповѣдати тобѣ на твоѣ гусаче пытанье! А впрѡчѣмъ може и для того не ѡтповѣвъ, что самъ не знавъ.

Пѡшли горѣ соломѣ. Батько нѣчого и Гриць нѣчого. Ажъ приішли передъ ѡширный, старый будынокъ пѡдъ соломѡю, а съ коминомъ на верха. До того будынку ишло богато хлопцѣвъ, такихъ якъ Гриць або и ѡльшихъ. По за будынкомъ по городѣ ходивъ панъ въ камивельцѣ.

- Гриць! — сказавъ батько. — Га! — сказавъ Гриць. — Видишь тоту хату? — Виджу. — Памятай собѣ, се школа. — Ба, — сказавъ Гриць. — Ту будешь ходити вчитися. — Ба, — сказавъ Гриць. — Справуйся добре, не пустуй, пана профессора слухай. Я йду, чтобы тебе записавъ. — Ба, — сказавъ Гриць, майже нѣчого не тямляючи, что говоривъ батько. — А ты йди съ теми хлопчиками. Возьмѣтъ его, хлопчики, съ собою!

— Ходи! — сказали хлопчики и вяли Гриця съ собою, мѣжъ тымъ коли батько пѡшовъ въ городѣ поговорити съ профессоромъ.

II.

Увійшли до сѣней, въ котрыхъ було всевѣмъ темно и страшно воняло торѣчною гнилою капустою.

— Видишь, тамъ? — сказавъ до Гриця одинъ хлопчикъ, показуючи въ темный кутъ. — Виджу, — сказавъ тремтяти Гриць, хочъ всевѣмъ нѣчого не видѣвъ.

— Тамъ яма, — сказавъ хлопчикъ. — Яма! — повторивъ Гриць.

— Якъ будешь але справуватися, то профессоръ свидѣти тебе въ тоту яму и будешь мушѣвъ сидѣти цѣлу нѣчы.

— Я не хочу! — скрикнувъ Гриць. Мѣжъ тымъ другій хлопчикъ шенувъ цѡетъ до першого хлопчика, ѡба засмѣялися, а ѡттакъ першій, налававши шкѡльний дверѣ, сказавъ до Гриця:

- Застукай до дверей! Борзо! — На что? — спытавъ Гриць. — Треба! Ту такъ годится, якъ кто першій разъ приходитъ.

Въ шкѡлѣ бувъ гомѡнъ, мѡвъ въ улію, — але коли Гриць застукавъ кулаками до дверей, вробилося тихо. Хлопчики звѡльна ѡтворили дверѣ и втрутили Гриця до середины. Въ той хвилѣ залупчихъ добріи березовіи рѣпки по его плечѣхъ. Гриць дуже перепудивъ и зверещавъ.

— Цыть, дурню! — кричали на него смѣхованцѣ-хлопцѣ, що почувши стукъ, засѣли бути за дверми и вробили Грицевіи тоту неспѡдѣванку.

— Ой-ой-ой-ой! — верещавъ Гриць. Хлопцѣ влякалися, щобъ не почувъ профессоръ и

почали Гриця зацѣтѣкувати.

— Цыть, дурню, то такъ годится! Кто до дверей стукавъ, то того треба по плечѣхъ постукаати. Ты того не знавъ?

— Не-е-е зна-а-авъ! — ѡтхлипнувъ Гриць.

— Чому не знавъ?

— Бо я-а-а не-е-ршій ра-а-авъ у шкѡлѣ..

— Першій разъ! а! скрикнули хлопцѣ, мѡвъ здивованіи тымъ, якъ можна першій разъ бути въ шкѡлѣ.

— О, то треба тебе погостити! — сказавъ одинъ, посковчавъ до таблицъ, вѣзавъ въ скриночки добрый кусникъ крейды и подавъ Грицевіи:

— На, дурню, ѣджь, а борзо!

Всѣ мовчали и въ ѡжиданцѣ глядѣли на Гриця, що ѡбѡрвавъ въ рукахъ крейду, а даль поволеньки вложивъ ии въ ротъ.

— Ѧджь, дурный, а борзо! — напоминали хлопцѣ, а дусились во смѣху.

Гриць почавъ хрупати и на силу зѣвѣвъ крейду. Рѡгѡтъ въ шкѡлѣ роздавъ такій, ажъ ѡкна задвѣняли.

— Чо го смѣтѣся? — спытавъ здивованный Гриць.

— Нѣчого, нѣчого. Може хочешь еще?

— Нѣ, не хочу. А що то такъ?

— То ты того не знаешь? Отко дурный! Та то зрусалимъ такій, то дуже добре.

— Ой, не дуже добре, — сказавъ Гриць.

— Бо ты ще не вasmusунавъ. То годится каждому ѣсти, что першій разъ приходитъ до шкѡлы.

Въ той хвилѣ ввійшовъ профессоръ. Всѣ хлопцѣ, якъ сполошеній ворѡбѣвъ, попырекали до лавокъ, только Гриць остався, съ слезами въ очѣхъ, и съ губами, зафлѣпленными крейдою. Профессоръ грдѡно зблизился до него.

ють на думцѣ и Поляки против Русинѣвъ?.. Мы добре розумѣамъ п. Гневша, — спаси-Богъ ему за слово правды. Слѣдуючі бесѣдники (Грохольскій и Черкавскій) сконстатували цинично, що понеже новела такъ якъ есть, выгідна крајові, то треба за нею голосувати. Корону всего було внесенне п. Гавнера: „6-слибы мавъ упасти §. 75 (выймаючи Гал. и Даль.) въ подѣ новелѣ, то ажъ тогды буде цѣле „Кою“ голосувати протавъ цѣлои новелѣ“. Внесенне се перейшло одностолсно; отжеже новела така „добра“ и мудра, що еслибы мала въобовязувати и Галичину, то Поляки ви не хотять. — але для другихъ ви безъ грывоты совѣсти ухвалюють. Одинъ посолъ Гневша вастерѣгъ собѣ право голосувати въ кождомъ раѣ против новелѣ.

Кѣнчимо словами посла Томацука: „Закидають вамъ (т. е. лѣвици), що мы факційна оппозиція. Факційною оппозиціою або политикою наываемъ се, если партія якѣсь не иде о державній, але партійній интересы. Новелѣ школьной бажавъ единый клубъ Лихтенштайна, — а польскій послы „выймаются“ впроста въ ней; мимо того хоче ви „большѣсть“ ухвалити... бо безъ клубу Лихтенштайна не булады большѣсть — большѣстю. Не есть се „факційна“ большѣсть, факційна правительственна политика?!...“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Дебата надъ новелою школьною розпочалась) дня 13 с. м. Першій забравъ голосъ оправоздавецъ пос. Либхахеръ, предкладаючи два проекты, одинъ отъ большѣсти, другій отъ меншѣсти парламентарной съ внесеннемъ перейти надъ новелою до порядку дневного. Обѣла выступивъ сироводавецъ меншѣсти пос. Беръ въ довгоу бесѣдою противъ новелѣ. На вступі подѣсь бесѣдникъ, що новела приходитъ не въ пору на порядокъ дневный; вправдѣ нѣкто не може запречити того, що школьництво въ Австріи потребуе реформы, однакъ реформа таа не повинна переводитися середъ наибольшого розгоряченія и розжаренія пристрастей партійныхъ, она вымагае часу большѣ отповѣдно, часу супокѣного, въ котромъ воѣ партія безъ упередженія и безъ мѣшанія квестій политичныхъ до справы школьництва моглибы роздумати надъ сею реформою. Справа школьництва вымагае именно якъ наустараннѣйшого усуненія воѣхъ взглядовъ политичныхъ, длатога на чолѣ властей школьныхъ пожаданий бубы человекъ сильного характера, котрый умѣебы опертися воѣмъ напорамъ партійнымъ. Предложена новела есть плодомъ теперѣшного правительства, однакъ правительство тое власне въ справѣ школьной дуже часто змѣняло свои погляды; выказуе тое бесѣдникъ розводячись надъ укладомъ §§. 1, 3 и 21 новелѣ, мѣстичихъ въ собѣ гдѣкуды суперечности. Дальше выказуе бесѣдникъ, що новела не только не носить на собѣ знамени поступу, а противно есть вымѣрена противъ збольшенія загальнои народнои просвѣты, бо обмежуе науку загальноу въ користь вѣдомостей стисло фаховыхъ и становыхъ, такъ що законодавцямъ здѣсь ходити большѣ о выхованье

людей покрѣпныхъ и уляглыхъ, якъ о придбанье державѣ людей мыслячихъ и глядячихъ на все критично. Пѣсля §. 11 новелѣ выносить число учениковъ, придѣленыхъ одному учителю въ школѣ народной до 120; цѣлею сего постановленія есть не шо друге, якъ только взглядъ оццдности; однакъ въ той способѣ заощадитя дуже небогато, а за те богато пошкодитя справѣ загальноо образованія. Взглядомъ отношенъ конфесійныхъ замѣчае бесѣдникъ, шо часы, где школы выключно отдані були въ руки властямъ духовнымъ, повный минуты безповоротно, законъ зъ 25 мая 1868 выбравъ посередню дорогу погодженія съ собою комитетніи церкви и державы въ школьництвѣ, признаючи однакъ церквѣ все таки значный впливъ на школу. Однакъ навѣтъ зъ сего закона не можна вывести консеквентно припису, чтобы вѣроисповѣданье учителей отповѣдало вѣроисповѣданью большѣсти учащоней молодежи. Въ томъ направленіи достаточномъ буде, коли признаются громадамъ право проношенія учителей, бо тогды каждая громада буде могла проноувати учителя своего вѣроисповѣданія. Правительство подносило въ комисіи, шо лучалось въ гдѣякихъ краяхъ именованія акаатолицихъ учителей при католицихъ школахъ, и шо въ томъ взглядѣ выдало правительство два розпорядженія именно для долѣшнихъ Ракувъ и для Сиріи. Однакъ сй розпорядженія були выдані доперва въ рокахъ 1879 и 1880, длячогожъ вчаснѣше не постаралось правительство зарадити сему некривденноу чувству религійныхъ народа, наколя оно дѣйстно лучалось? — Дальше подѣсь бесѣдникъ, шо §. 48 новелѣ сироводитъ въ тыхъ мѣстахъ, где два вѣроисповѣданія майже ровный суть числомъ, великій хаосъ и замѣшанину. Где буде 51 учениковъ католицихъ а 49 протестантскихъ, тамъ учителемъ буде католикъ, где однакъ есть 51 учениковъ протестантовъ а 49 католиковъ, тамъ же и учитель мае бути протестантомъ. Чяжъ не пожаданий се матеріялъ для новыхъ невзгодинъ и нового замѣшанья? — §. 75 новелѣ грѣшитъ безмѣрно тымъ, шо подѣ взглядомъ вѣроисповѣданноу проведу школы и организациіи школъ выдѣловыхъ зрываетъ та остатній звязи, котрйлучи Галичину на поля школьництва съ цѣлостою державы. — Тому то и послы зъ Галичины голосувати будутъ супокѣно за новелою, бо она ихъ мало обходять, а тое власне обстоятельство позволяетъ имъ съ усѣхкомъ примати реформаторскій змаганя п. министра просвѣты. Однакъ и тѣ панове повинні тямити загальноу узнание етичне правило: „hodie mihi, cras tibi“. — Шо до чешскихъ пословъ, то закидае имъ бесѣдникъ неконсеквенцию, позаякъ голосованье за новелою противится тымъ тенденціямъ либеральнымъ и поступовымъ, котрй дося знаходили у нихъ приѣмъ и опѣку. — Кѣнчитъ бесѣдникъ заявленьемъ, шо правияа голосуячи за новелою, не выступаютъ тымъ такъ противъ лѣвицѣ, а большѣ противъ большѣсти въ самѣже правияа, а именно противъ переконанія большѣсти еи членовъ. — Пос. Гальвихъ полемизуе съ промовою министра просвѣты въ палаѣ пановъ, закидае проектѣи новелѣ еи характеръ конфесійный, несходный съ поступомъ, и называе новелоу карикатурою закона школьного. — За новелою промовлявъ першій пос. Клямъ-Мартиницъ, подносиачи на першѣмъ мѣста невла стиве трактованье цѣлои справы, лежаче именно въ поднесеноу еи до высокого значѣния политичного. Бесѣдникъ есть приклонникомъ засады, шо школа повинна отповѣдати тымъ, для котрыхъ есть призначеноу. Зъ того поглядю выходячи, закидае бесѣдникъ законноу школьному зъ 1869 р. двѣ хибы. Перша зъ нихъ есть правно-политичной природы и лежитъ въ томъ, шо до компетенциі рады державнои повинно належати только

постановленье загальныхъ засады школьництва, шо впрочеѣмъ признае и §. 11 конституциі; законъ зъ р. 1869 сягае однакъ далеко ко за тѣ границы. — Друга хиба лежитъ въ оамѣоу содержаню закона, а имено въ централизованую засады выхованія безъ уваженія рождоронныхъ сферъ житя, вымагаючихъ оттакъ и окремѣшного рождоронного способу выхованія. — До сего навязуе бесѣдникъ квестию вѣроисповѣданъ. Законъ зъ 1869 р. не дае по думцѣ бесѣдника гваранциі родичамъ, шо дѣти ихъ будутъ выховані въ школѣ въ дусѣ тыхъ чувствъ религійныхъ, якѣ зацѣплено въ нихъ дома. До того приходять ще великій тугаръ удержанія школъ, збольшеній еще приписами о способѣхъ будования будинокъ школьныхъ, для котрыхъ приписуе роспорядженье министеріальне всякй можливй рѣшѣничѣ, безъ взгляду на возможность выконанія ихъ въ воѣхъ краяхъ коронныхъ. Врештѣ и число лѣтъ, обовязуючихъ до побирания науки школьной отбирае дѣтямъ убогихъ родичѣвъ можливість вчасного зарбѣку, и подкѣнуе ихъ силы физичной и умисловй. — Нова новела мае усунути тѣ хибы; не есть она идеаломъ закона, не належитъ нею ентузіазуватися, однакъ мѣститъ она въ собѣ безперечно гадки здоровй и пожиточной, для того буде бесѣдникъ голосувати за нею. — Пос. Тильшеръ выступае противъ новелѣ зазначуючи при томъ, шо хоче своимъ переконанямъ до самого кѣнци вѣрнымъ остати. — Супротавъ взглядѣ о оццдности, поднесоныхъ министромъ просвѣты, замѣчае бесѣдникъ, шо оццдностъ, переведена на дѣтяхъ 12 або 13 лѣтнихъ есть нѣчимъ иншимъ, якъ только марнотравствоу. Заощадимо одинъ миліонъ на дѣтяхъ, а выкинемо 10 миліонѣвъ на войско. Законъ зъ 1869 р. есть пѣсля гадки бесѣдника закономъ поступовымъ и гуманитарнымъ, мае онъ только тую хибу, шо ставитъ загальнй нормы для воѣхъ краївъ безъ взгляду на окремѣшнй отрубности тыхже. — Бесѣдникъ не хоче заасуджувати Нѣмцѣвъ на нишій степенъ образованя, не хоче дражити ихъ новымъ гвалтомъ духовнымъ, и для того буде голосувати противъ новелѣ.

Бесѣда пос. Ригера вызвала велике обуренье межѣ членами лѣвицѣ. Въ попернихъ словахъ его, котрыми заклинавъ опонентамъ новелѣ, шо умысно и только въ агитационныхъ цѣляхъ поднйаю борбу противъ неѣ, такъ шо парламентъ наяржени есть черезъ тое на небеспеченство, роздались на лѣвици крики обуренья, а поднятй гаморъ приглушувавъ слова бесѣдника. Обуренье тое дойшло до кульминационного пунктю, коли пос. Ригеръ критикуячи нагетичный промовы своихъ противниковъ сказавъ, шо бесѣдники лѣвицѣ грають просто комедію, котру волить онъ бачити въ буржъ-театрѣ. По тыхъ словахъ рознеслись голосонй покликы на лѣвици „выходѣмъ зъ отси, тутъ не театръ“ почѣмъ значаа часть пословъ зъ лѣвицѣ опустила салю. Оттакъ по колькохъ словахъ пос. Ригера, промовляючихъ за новелою, замкнувъ президентъ засѣданье.

Пос. Гуденуеъ зложивъ мандатъ; яко причину сего подаютъ тое, шо належавъ онъ до лѣвицѣ, а не хотѣвъ голосувати противъ новелѣ, чтобы отже увольнитися отъ прикрои колізиі, уступивъ зъ посольского крѣсла.

(Въ справѣ Каминского) доноситъ Трибѣне, шо въ судовѣмъ слѣдствѣ не можна було зобрати достаточного матеріялу до введения поступования карного, и шо по той причинѣ дальше поступованье мае бути застановлено.

(Дальматинцѣ) занесли до гр. Таффого жалобу зъ причини обсаденія урядѣвъ въ Далматіи людьми, не умѣющими краевого языка. — Дальматинцѣ опирають тую жалобу на роспорядженю министра справъ внутрѣшнихъ и справедливости

зъ р. 1867, въ мыслъ котрого кождый помятйи, судовый и скарбовый урядникъ въ Далматіи мусить выказати новымъ знаньемъ краевого. — Гр. Таффе мае, якъ доноситъ „krok“, вглянути въ тую справу, и выдать справедливы жадаия дальматинцѣвъ.

ЗАГРАНИЦА.

Россія. Коронаціа царка, якъ доносилъ найновѣшнй телеграмы, отложена. Не отложена 27 мая, а 14 дней познѣше с. е. 19-го мая. За причину отложена того обходу поминатъ, шо на день 27 мая припадае рождина сирѣхъ Дмитрія зъ роду Руриковичѣвъ, котрый здрѣвъ зъ руки Бориса Годунова. Заграничнми дворами оповѣщено се отложенье коронациі. „Polit. Corr.“ получала зъ Петербурга автентичный списокъ, котрй будутъ репрезентувати заграницѣмъ на коронациі въ Москвѣ. Въ томъ же могутъ еще зайти якѣсь змѣны, але невѣдомо Австрію буде репрезентувати Архикн. Кн. Людвикъ и его жѣнка архикн. Марія Тереза почетомъ; Нѣмечину одинъ зъ князѣвъ цѣсарского двора, Англію кн. Единбургскй, Италію королевскй кн. Амадей d' Aosta въ товариствѣ трехъ иншихъ достѣпниковъ; Францію сего Васингтонъ и ген. Питтѣи; Испанію кн. Мануель сьеръ; Курію римскую архіепіскопъ Моунтне Турция вышле на коронациі Намика-пашу; Персіі брата шаха. Сполученй державы репрезентувати буде ихъ посолъ въ Петербурѣ и адмиралъ ескадры Середземного моря съ 4 офицерами. Въ Японіи вышлютъ по одному репрезентувати ви. Бразілія не пошле репрезентанта. Баварія буде заступати кн. Арнульфъ, Вуртембергъ Германъ. Данію третій сынъ короля кн. Валмаръ; Швецию сынъ короля кн. Кароль; Гр. сама королева; Португалію посолъ при французскомъ бар. Сантосъ; Сербію Маріанъ Черногору кн. Никола; Болгарію кн. Алексанъ.

Дня 17 цвѣтня скончався процессъ да российского народного союза“. 3 обжалованя засуджено на дожизненну взыницю, 7 на 15-тилетню, 4 на 10-лѣтню тюрму, 4 на 4-лѣтню тюрму, 8 на поселенье въ далекыхъ сторахъ Сибѣру.

Нѣмечина. Якъ мы доносили вже вѣдомѣ зъ попереднихъ чиселъ, зажадавъ бузы цлеръ своего часу отъ парламента, чтобы сменить въ теперѣшнѣи сесіи звазѣя за новелѣ надъ бюджетомъ на 1884/5 рокѣ, бо на сѣй сесію правительство задумало предложити проектъ о урегулованю справъ якыи робѣтчици. коли парламента сему бажано канцлера сунувився, то Виомаркъ попросивъ цѣсаря Валмаръ, чтобы выдавъ отгучне писмо поручающа мѣстоми нарадитися надъ социалю политичными проектами, а передовѣмъ ухвалити за безпеченю робѣтчицѣвъ по нещасныхъ случаяхъ и въ слабостяхъ. Цѣсаръ выдавъ отъ такй мѣсяжъ, котрй отгичаний зоставъ парламента министромъ Шольцомъ, такъ якъ Виомаркъ не бувъ присутнымъ въ парламента сая сей подносиць, шо проекты тѣ прачѣ знаменато до знущенія впливовѣ социальной крациі и домагася, чтобы парламента теперь dokonче бюджетомъ на 1884/5 рокѣ, такъ въ осени вышле згаданными проектамъ сая подносаний черезъ цѣсаря и контрактный отъ кн. Бисмарка, бувъ великою ванкою для парламента; также въ круглыхъ тичныхъ зрѣвий онъ велике враженье. Далматинскй занятй теперь только комментомъ сего мѣсяжю. Дневники либеральной гонды его содержаньемъ, но не годятся съ его „Berliner Tagblatt“ уважае се нечуваннымъ

— Якъ называешся? — крикнувъ.
— Гриць.
— Шо за Гриць? Ага, ты новий. Чому въ лавцѣ не сидишь? Чого плачешъ? Чимъ забѣлвися? Га?
— Та я вѣвъ ерусалимъ.
— Шо? якій ерусалимъ? — допытувася професоръ. Хлопцѣ вновь ажъ душилися зб смѣху.
— Та давали хлопцѣ.
— Котрй хлопцѣ?
Гриць озвирнувся по хатѣ, але не мѣгъ нѣкотога пѣвнати.
— Ну, ну! Иди сѣдай, а вчися добре, а ерусалима бѣльше не ѣдзь, бо будешъ битый!

III.

Почалася наука. Професоръ говоривъ щось, показувавъ якѣсь дощечки, шо на нихъ були понамалѣвуванй якѣсь гачки та стовпки; хлопцѣ частъ отъ часу кричали щось, якъ професоръ показавъ яку нову дощечку, а Гриць нѣчого того не ровумѣвъ. Онъ навѣтъ не вважавъ на професора, а дуже смѣшными выдались ему хлопцѣ, сидячі довкола него. Одинъ добовавъ палцемъ въ носъ, другій въ задъ равъ-у-равъ старася уткнути невеличке стebelце Грицеву въ ухо, третій працювавъ довгий часъ дуже сильно мыкаючи зъ своего старого кафтану латки, нитки та острѣки; вже ихъ передъ нимъ на спѣднѣй дощцѣ лавки лежала цѣла купа, а онъ все ще мыкавъ и скубавъ во всей силы.

— На шо ты мыкаешъ? — спытавъ Гриць.
— Буду дома въ бошномъ ѣти, — отповѣвъ шепеляво хлопецъ и Гриць довгий часъ думавъ надъ тымъ, чи случайно не здуривъ его сей хлопецъ.
— Але бо ты, Грицю небоже, нѣчо не вважася, — крикнувъ на него професоръ и покрутивъ его за ухо, такъ шо Грицеву ми-

моволѣ ажъ слѣзы стали въ очехъ и онъ такъ перепудився, шо довгий часъ не только не мѣгъ вважати, але и зовѣсмъ о свѣтѣ не тямивъ. Коли нарештѣ отямився, хлопцѣ вже починали читати склады на подвижныхъ табличкахъ, котрй розкладавъ и складавъ професоръ. Они невтомимо по сто разъ сѣвучимъ голосомъ повтаряли: „а баба галамага“. Грицеве, не знати чому, дуже се сподобалося и онъ почавъ своимъ пискливымъ голосомъ на выпередки кричати: „а баба галамага“. Професоръ вже готовъ бувъ узнати его дуже пильнымъ и способнымъ хлопакомъ и хотячи еще лѣпше переконатися о томъ, переставивъ буквы. Несподѣванымъ способомъ онъ выставивъ передъ учениками буквы „баба“, але Гриць, не дивлячися на нихъ, а только на професора, тонкимъ сѣвучимъ голосомъ крикнувъ: „галамага“. Веѣ зареготалися, не выключаючи и самого професора, только Гриць здивованый оглянувся и вновь на голосъ сказавъ до своего сусѣда: чому не кричишь „галамага“? Ажъ тогды бѣдѣлаха отямився, коли професоръ потягнувъ его за поняталивость рѣзкою по плечехъ.
— Ну, а чога тебе тамъ въ школѣ навчили? — спытавъ батько, коли Гриць въ полудне вернувъ до дому.

— Взличисьмося „а баба галамага“, — отповѣвъ Гриць.

— А ты вмѣвъ? — запытавъ отецъ, не входячи въ те, шо се за така дивовижна наука.

— Та же вмѣвъ, — отповѣвъ Гриць.

— Ну, такъ менѣ справуйся! — заохотивъ отецъ. — Якъ ту въ селѣ все вывчишь, то пойдешъ до мѣста до большѣи школы, а оттакъ выйдешъ на пова. Жѣнко, а дай по ему шо ѣти.

— Ба, — отповѣвъ Гриць.

IV.

Минувъ якъ-равъ рокѣ пѣсля того важного дня. Блѣсучй надѣвъ батька на Грицеву будущину давно розвѣлялись. Професоръ прямо ему сказавъ, шо Гриць „туманъ дѣсьнай-пятый“, шо лучше зробить, коли отбере его до дому а надавъ заставитъ гуся пасти. И справдѣ, по роцѣ школьной науки Гриць вертавъ до дому, якъ-равъ такй мудрый, якимъ бувъ передъ рокомъ. Вправдѣ „а баба галамага“ онъ вывчивъ докладно на память и неравъ навѣтъ въ снѣ зъ устъ его вылѣтало се дивовижне слово, шо становило немовъ першій порѣгъ всякой мудрости, котрого ему не судилося переступити. Але далѣ поза те слово Гриць въ науцѣ не поступивъ. Буквы якось мѣшались передъ его очима и онъ нѣколи не мѣгъ спѣзнати ихъ зъ лица, котра ш а котра т, котре „люде“ а котре „мыслѣте“. Про читанье вже нѣшо и говорити. Чи причина тому була въ его непонятливости, чи въ кепекомъ навичноу професора, сего не знати; то только певно, шо крѣмъ Гриця такихъ „туманѣвъ дѣсьнайпятыхъ“ мѣжъ торѣчними школярами было 18 на 30 и веѣ они подчасъ того школьного року запевно робили собѣ блѣсучий надѣвъ, якъ то буде гарно, якъ они увольнитися отъ щоденныхъ рѣзкоу, позаушниковъ, штурканцѣвъ, „пацѣ“ та „попѣдволосниковѣ“, и якъ покажутся вновь въ повѣдомъ блѣску свои поваги на пасовици.

А вже кто якъ кто, а Гриць запевно наибольшѣ и наибастѣйше о томъ думавъ. Проклятый букваръ, шо его онъ за часъ цѣлорѣчной натури надъ науковыми пытаньями пошарывавъ и пофалатавъ троха не на сѣчку, прокляте „а баба галамага“ и прокляты професорскй причинки та заохоты до науки такъ надѣбли ему, шо онъ ажъ выхусть та поблѣдъ, и ходивъ весь часъ мѣвъ сновидѣ. Наконецъ

амилуався Богъ и пославъ мѣсяцѣмъ дивуамилуався батько та сказавъ одного разу — Грицю!

— Га, — сказавъ Гриць.
— Отъ нынѣ вже не пойдешъ до школы.
— Ба! — сказавъ Гриць.

— Здойми чоботы, капелюхъ и треба схвати про недѣлю, а ты запари личкомъ, возьми лунку на голову, та зайди сѣ пасти.

— Ба! — сказавъ радѣстоу Гриць.

V.

Гуси, вывчаний, дурнй гуси, и саявомъ не знали про радѣстоу вмѣну, и шо ожидала. Черезъ цѣлыи рокѣ Грицевонной науки ихъ пасъ малый сусѣдскй чикъ Лучка, шо вывчаний только и робивъ пасовицу, шо копанъ ямки, лѣвицы болота та пер-сыпаная порохомъ. Про днѣ не давалъ зовѣсмъ и они ходили пасомъ. Неравъ имъ лучалося зайти въ парну гды отъ пошкодованого приходилося терѣтити богато проклять, а навѣтъ А крѣмъ того нещастье кѣлька разѣи року аловѣчимъ крыломъ перелетѣло череду. Пятъ молодыхъ гусакѣвъ и двѣ сокъ господина пошродала въ мѣстѣ, прийшло остаючимъ рѣвучатися сѣ. Стару поеласту гуску забивъ хворостомъ шкодѣ сусѣдѣ и въ варварскѣй бесчеловѣ припавъ бездушного трупа на лабу до хворостины, волѣкъ его такъ черевъ соваско, а оттакъ кинувъ господаремъ въ рѣду, забивъ ястрѣбѣ, коли равъ отъ сново рѣдинѣ. Але про веѣ тѣ гуски отжалованй страты череда сего року больша нѣвжъ торѣкъ. Дакувати бѣже кови и гривѣи гусцѣ, тай ще двѣмъ чѣ

щоби перші свѣтлиць керувати наклонував монарха до интервенції въ справѣ регуляцини парламенту. Дневникъ сей не сомѣявся въ кінці, що парламентъ поїде за волею цѣсаря. Інші дневники добачають въ томъ ою евентуальность, що если парламентъ не охоче поїти по указу месажа, то буде розплааний. Сими днями має отбутися розправа въ парламентѣ що до сего письма. Nordd. Allg. Ztg. виходячи зъ той засади, що все контрастированное черезъ князя Бисмарка може бути критикованимъ, застерѣгає и собѣ въ одномъ въ послѣднихъ числахъ близьше обговореннє того письма. Англійскій дневникъ займаючіи такожъ месажемъ цѣю. Вильгельма. Daily Telegraph пише, що Бисмаркъ не забувъ еще социализму, котрого навчивъ отъ Ласоала. Цѣсарь хоче скрѣпити монархію про помощи робѣтниківъ. Письмо его має погодити людѣ съ монархією, котра не опараєся на парламентѣ. Канцлеръ оказавъ дуже зручнимъ въ томъ, що хоче цѣсаря зробити начальникомъ люду и въ сей способѣ опертися парламентови.

Франція. Що разъ сильнѣйшій поголосоки ходять о томъ, що въ кабинетѣ французскомъ по слѣду больше якъ певно криза. — Си поголосоки вилвають дуже некористоно на курсъ паперовъ. На одномъ зъ першихъ засѣданъ парламенту, котрий розпочнуто завітра, внесе правительство проектъ о будовли таныхъ мешканъ для кляомъ робѣтничою. Законъ такий кромѣ ухвалы парламенту муситъ получити такожъ приволеннє царської мѣисконой рады и генерального збору акціонеровъ банку „Credit Foncier“.

О потребнѣ европейскѣмъ союзѣ, котрий має мѣжъ иншими на цѣлі злизольованнє Франції пише Temps: Щоби Франція выдобралася зъ той тяжкой ситуації, въ котрій теперь найхасла, має она на тое лишь одно средство, а то — розвивати все силы, які лишь має; тогды не ино будутъ насъ поважати, но такожъ будутъ убѣгатию о нашу приязнь.

Англія. Все дневники англійскіи задоволені зъ сего, що Брадъ'ого заасуджено на смерть. — Газета „Standard“ подає письмо одного зъ бушихъ проводяниковъ ирландской лиги. Toe письмо дає подороженнє о сторонницѣхъ ирландскихъ. Має ихъ бути ажъ три, и все помимо, що кожде зъ нихъ инакшою дорогою иде, стремлять до одноу цѣли, до самостойности Ирландіи. Они называються: лига народна, ирландское братство рену-бликанское и сторонництво динамитове. Авторъ письма James Stephens думає, що лига народна муситъ розпочати енергичнѣйшу акцію, бо инакше загине, а Парвелъ муситъ пралучитися до братства ренубликанского, если не хоче утратити всека значеннє и впливъ. Stephens каже также, що будучи передъ собою має толькѣ братство ренубликанское.

Сими днями прихвало до Лондону посольство острова Мадагаскару и заявляю, що кілька племенъ мадагаскарскихъ, збѣгачихъ подъ протекторатомъ Франції лучатся противъ неи въ оборонѣ своей народной справы. Все есть около 200.000 людей готовыхъ до войны съ своею протекторкою. — Якъ доносять найновѣйшій вѣсти зъ Лондону, має лордъ Гранвилъ въ ямені правительства заявити Турції, що правительство англійское уважає набѣтнѣйшимъ кандидатомъ на губернатора Либанону Наори-Бен (вѣстѣо проионованого Турцією Пренкъ-Бибъ-Доды).

Италія. Накѣлы въ иншихъ державахъ — якъ въ Нѣмеччинѣ, Франції и въ Австріи — правительства стремлять до того, щоби желѣзницѣ обнати подъ своей зарядѣ и на власнѣсть державы, то въ Италіи дѣєся противно. Въ послѣднихъ ча-

молодымъ ви донькамъ, череда сего року выносила звышъ 40 штукъ.

Коли Гриць появилися мѣжъ ними съ прутомъ, знакомъ своей намѣстницкой власти, сразу все очи звернулися на него и толькѣ одинъ нѣмнѣйшій сыкъ здивована дася чути. Але анѣ бѣлый гусаекъ, анѣ грива гусека не забули ще своего колишнего доброго пастыря и швидко пригадали собѣ его. Съ голосными выкриками радости и трепотомъ крыль они кивнулися до него:

— Де-де-де-де? — цокотѣла грива гусека.

— Ажѣ въ школѣ бувъ, отказавъ гордо Гриць.

— Овѣ! овѣ! овѣ! — дивуванася бѣлый гусаекъ.

— Не вѣршишь, дурню! — крикнувъ на него Гриць и пивянувъ его прутомъ.

— А сѣо-сѣо-сѣо? А сѣо-сѣо-сѣо? шопотѣли громадачися коло него прочіи гуси.

— То нѣбы що я навчився? — формулувавъ ихъ пытаннє Гриць.

— Сѣо-сѣо-сѣо-сѣо? — дзвѣботѣли гуси.

— „А баба галамага!“ — отповѣвъ Гриць.

Зновь сыкъ зачудована, немовъ анѣ одна въ тыхъ 40 гусекахъ голова не могла розговпати такъ глубокою мудрости. Гриць стоявъ гордый, недоступимый. Ажѣ нарештѣ бѣлый гусаекъ адобуєся на слово:

— „А баба галамага!“ А баба галамага!“

— скрикнувъ онъ своимъ звѣнками металичнымъ голосомъ, выпрямившися, поднѣвши высею голову и трепочучи крылами. А оттакъ обертнувшись до Грицьа дадавъ, немовъ щоби его больше привѣстудати:

— А кни, а иши!

Гриць бувъ зломаний, застыданий. Гусаекъ въ одной хвили перенявъ и повторивъ ту мудрѣсть, що коштувала его рѣчь науки!

— Чому они его до школы не давли?

— подумавъ собѣ Гриць и пѣгнавъ гуси на толку.

Миронъ***

сахъ правительство италійское постановило вышустити въ посесію приватнымъ особамъ все державній желѣзницѣ, оподѣляючися въ сей способѣ надвыжы въ доходахъ до 300 милліонѣвъ лировѣ. Противно сему министеръ публичныхъ робѣтъ Баккарини; однакожъ аргументы министра окарбу Магліаніго перемогли, а въ наслѣдство сего министеръ робѣтъ подася до димисиі.

Сербія. Правительство сербское постановило постаратися о свои консулаты генеральной въ Вѣдни, въ Берлині, Лондонѣ, Парижі и Брюсселѣ, щоби въ сей способѣ помощи розвоєси сербскихъ отношенъ торговельныхъ. Незадовго будутъ инасталованіи консулаты такожъ въ иншихъ большахъ мѣстахъ.

НОВИНКИ.

(+) Въ катедральной храмѣ св. Юра отпривали нынѣ новопоставленіи пресвитеры поминальнє богородичнє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського.

— **Справедлива кара на денунцианта.** Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського. Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського. Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського. Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського.

— **Справедлива кара на денунцианта.** Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського. Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського. Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського. Отъ о. Ерони-ма Алексеевича, пароха зъ Зарудя, одержуємъ слѣдующиє за улокой нашого редактора бд. п. Володимира Барвниського.

— **Забуреня въ Яворовѣ.** Урядова „Газета Львовска“ помѣстила въ своемъ понедельничномъ числѣ слѣдующю новинку: „Въ Яворовѣ пришло сими днями до значнѣйшихъ забуренъ. Зверхности громады Яворова и Ольшаницѣзгодились були дати грунтъ и робѣтника для заложенна „школокъ“ львовскихъ на выдмиокахъ пѣсчаныхъ сихъ громадъ. Коли однакожъ пришло до дѣла, заявляи громадачне такъ яворовскій якъ и олшанскій, що робѣтника не дадутъ а навѣтъ не допустятъ, щоби сей роботы выконувано. Цѣлий тыждень старалася делегована до сего комисія отклонити опѣрнихъ отъ ихъ замѣру. Такъ якъ се не удалоє, розпочато 12 с. м. роботы подъ охороною зарекированого войска. Помимо того, и мимо уловныхъ просьбъ ц. к. комисоара повѣтового, кинулось наразъ около 300 передмѣщанъ на робѣтниківъ, а зѣгнавши ихъ, ударила на оточій въ поготовѣ два плутоны улановъ. Отпертїя повиовали еще завзятнѣйшій атакъ. Доводчай офицеръ наказавъ войскамъ вынати шаблѣ и бити плазомъ. Кромѣ одного тяжко раненого передмѣщанина, прочіи (около 10 людей) лишь легко раненіи. Найбольше винныхъ арештовано. Школка вѣе заложена такъ въ Яворовѣ, якъ и въ Ольшаницѣ“.

Толькѣ урядова газета. Що намъ ту впадає въ очи, то се, що о томъ дуже важнѣмъ забуреню дѣйшла насъ толькѣ урядова вѣдомѣсть, и то ажъ 16 с. м., о. е. 4 дни по забуреню. Доси не нашлы мы не то телеграмъ, але навѣтъ приватныхъ писемъ въ якѣй забудь часописи, котра пояснялыбы ою для насъ не зовѣмъ ясны справу. О сколько знаемъ, находимъ (именно въ захѣднѣй Галичинѣ) дуже много, належачихъ переважно до „бѣлыхъ“ посядательствъ, пѣсчаныхъ выдмиоковъ. Отъ довшого вѣе чащу чули мы о воднихъ проектахъ, якъ можнбы такъ неужитки зробити якъ забудь пожиточными. Отжежъ ходять ту о такую пробу

залѣсия выдмиоковъ, пробу на громадскѣмъ грунтѣ, и громадскѣмъ робѣтникомъ. Вправдѣ „репрезентация“ обохъ громадъ згодилося на ой уловіи. Чи и якъ много такихъ выдмиоковъ есть вѣднѣстю сихъ громадъ, того не знаемо. Знаємо однакожъ, що громадяне не були вдоволені зъ уловий, принятыхъ ихъ „репрезентациями“, а голвно мусѣло поїти о робѣтника... Цѣкаво знати, чи не было еще якихъ иншихъ причинъ сего оумного забуреня, кромѣ одного не зовѣмъ зрозумѣлого опоры громадянъ противъ ухвалы „репрезентаций“. Зъ комуникату урядовой часописи, повтореного безъ комментариевъ черезъ польскій газеты, властиво зовѣмъ не видно, о що громадянамъ могло ити. Надѣємся, що безвзглядно перевеєне слѣдство выкаже, чи кто еще кромѣ нерозумныхъ „екодедентѣвъ“ не завинивъ, чи не зайшла въ цѣлой той справѣ яка некоректнѣсть, и чи можливимъ было обѣйтися безъ разливу крови при закладанно школокъ львовскихъ...
— **За скрытоубійство Демкова.** б. войта Вульки Мазовецкой и посла на сеймъ краевий, признавъ судѣ присяжныхъ (9 голосами противъ 3) виннымъ жидъа Йосифа Фалика. Обжалованого о спѣвину Ивана Сохоня признали присяжніи одногласно невиновнымъ. Трибуналъ засудивъ Фалика на 16 лѣтъ вѣзницѣ. Якъ зѣвѣстно, законъ карный накладася до скрытоубійство кару смерти; такой кары домагаєся прокураторъ и въ обѣмъ случаюхъ. Трибуналъ однакъ не мавъ невѣности, чи Фаликъ въ часѣ спѣвоненя злочинства мавъ вже окѣченыхъ 20 лѣтъ, бо метрики его не найдено. (Передъ окѣченыхъ 20 рокомъ злочинце не може бути караний смертею въ мыслѣ § 52 зак. карн.) Прокураторъ зѣвѣе зажаленє неважнѣстю що до выроку увѣльняющего Сохоня, а евентуально апелацию що до вымѣру кары на Фалика. Оборонитель дръ Яцковскій зѣвѣе такожъ зажаленє неважнѣности и евентуально апелацию що до кары.

— **Въ Перемышлѣ отпѣиваютъ питомцѣ дух. сѣменища въ велику пятницю** о 4 год. попол. въ катедральной церквѣ, подѣ управою п. Мако. Конка, окѣченного богослова „Поальмы страстнѣй“ съ слѣдующою програмою: 1) Борннѣйскій: Благообразный Йосифъ (G mol). 3) Лавровскій: Насъ ради (C dur). 3) Гайднѣ: Выжду ты (F mol). 4) Лавровскій: Искупилъ ны еси (A dur). 5) Гайднѣ: Днесъ съ мною (G mol). 6) Рудковский: а) Насъ ради (C mol). 6) Разытны (G mol).

— **Дотель дръ Смольскій.** Якъ зѣвѣстно точатся теперь въ радѣ державной обряды надъ школьною новелею. Нѣмечкій вѣднѣе нѣколы не бувъ надто прихильный автономистичному министерству Таофе, — теперь же-же, коли иде о реакцію на поли школьничества, неприхильность нѣмецкого вѣднѣя для кабинету и теорѣтисей рады державной еще возросла. Президентъ дръ Смольскій и гдѣякы члены правнѣцѣ достади навѣтъ сими днями листы съ погрозами, а за для загального забуреня публичнѣ, скрѣпило навѣтъ сторожу въ забудованыхъ парламенту. Отжежъ мимо всего того не стративъ дръ Смольскій доброго гумору. „Rokrok“ оповѣдає, що сими днями переходила въ комнатахъ посѣловъ зъ рукъ до рукъ слѣдующа весела записка, написана рукою президента рады державной: „Поневже запрожено намъ навѣтъ динамитомъ атеитатомъ подчасѣ дебаты надъ школьною новелею, то порядкѣ дневний буде слѣдующий: На лавнѣ министровъ засядутъ (наизвѣтнѣйшій оппозиционнѣи зъ лѣвнѣцѣ): Гербѣтъ, Зисъ, Хлюмецкій, Шефель, Тавше, Штурмъ, Найвиртъ и Кулачковскій. На мѣсца-жъ зазначныхъ посѣловъ засядутъ министры. Карнери (зъ лѣвнѣцѣ) засиде коло Гавзнера, Томащукъ коло Цайтгемера (Чеха), Беръ коло Квиачки, Авопидъ межѣ (клерикальными) кн. Лихтенштайнскими, Жакъ коло декана Пелиглы и т. д. — Каждый коло своего „наимильшого друга“. Позаякъ президенту не болно змѣнѣти мѣсца, онъ буде спокійно ожидать атеитату на своемъ звычайнѣйшѣмъ крѣслѣ...“ Гр. Таофе дуже смѣявася зъ сего дотену; замѣтивъ лишь, що мѣсца президента мѣгбы заняти Шенереръ, начальнѣкъ партіи складующою зъ одного посла (а властиво 1¹/₂), бо и посолъ Фирнкрауцъ по части признаєся до Шенереровыхъ погладѣнъ. Толькѣ подає „Rokrok“. Мы съ своей стороны замѣтимо, що кто якъ кто, але Руєсны на такомъ динамитомъ атеитатѣ дуже небогато моглыбы стратити.

— **Зъ перестороту фондѣвъ для бѣдныхъ учениковъ** руской гимназии показалося, что въ сѣмъ роцѣ школьногъ было до дня 17 цвѣтнѣи 1883 приходу з 344 ар. 71 кр., а розходу з 353 ар. 23 кр., отъ недобору есть вѣе до теперь 8 ар. 52 кр. Зъ того выводитъ, что дальше удѣляньє запомоги, если не выдунуть новѣй вкладки, мусѣлобы застоявитися. Прото удаемося до широго сердца покровителѣвъ бѣдной учащося руской молодѣжи съ прошнѣемъ, — щоби зволюли нашимъ бѣднымъ ученикамъ допомоци: „нагихъ хочѣ въ части прѣдѣтѣи, годныхъ хоть посымъ хѣбѣомъ накормити, безъ прѣята сущимъ хочѣ о бѣдный кутѣкъ въ хатнѣ постаратися“. Отъ Дирекціи ц. к. академичской гимназии. В. И.

— **Въ справѣ „Schweiggeld-сѣвъ“**, о котрыхъ, якъ мы вже згадували, ходять по Львовѣ рѣжнѣй вѣсти, перевесали опѣробѣтнички „Dziennik a Polsk.“ завѣзвашому ихъ до выносеня справы „Kuryer-ови Lwowsk-ому“ письмо, въ котромъ доносять, що справоу сѣю, о сколько она може дотычати властителя „Dziennik a p.“ п. Мих. Савичко, займеося судѣ гоноровойи. Письмо се подѣисалои всѣмъ сотрудничи „Dzien. Polsk.“: Янъ Лямъ, Генрикъ Рєваковичъ, Володимиръ Стебелѣйскій, Болеславъ Спавста, Любинъ Іл҃яевичъ, Володимиръ Подгурскій и Йосифъ Лясовичнѣйшій.

— **Юбилей Яна Матейки.** 25 лѣтъ минає сего року, якъ польскій славный сегодня маляръ Матейко выступивъ первый разъ на выставѣ съ своимъ образами. Отъ того часу неутомимый той робѣт-

никъ для славы своего народа намалювавъ вже 170 образѣвъ олѣйныхъ, вдруге стѣлько рисункѣвъ. Ученики школы иштукъ красныхъ въ Краковѣ намѣрили обходить торжественно въ червни с. р. ювилей 25-лѣтний працѣ своего улюбленого и поважаного директора и учителя. Намѣреннє тоє стрѣило очевидно щирый отгѣмѣиъ у всеихъ Поляковѣ. Нотуємъ и мы его съ вдоволеннємъ, бо якъ намъ доводно зѣвѣстѣю, Матейкою належитъ до тыхъ немногихъ Поляковѣ, котри здорово глядять на отношеня польско-рускѣи и на перекѣръ рускихъ кругахъ, умеръ 12 с. м. въ Вольдавѣнѣ коло Иглавы.

— **„Обрѣна“** завыває подгасѣихъ шляхтичѣвъ, щоби не накладыи народови при выборахъ самовѣльно кандидѣтовѣ. Минули, каже, часы панованія; теперь треба брататися и годитися...

— **Дръ Буль**, б. проф. права нѣмецкого при львовскомъ вѣсучилищи, зѣвѣтний и поважаный въ ширшихъ рускихъ кругахъ, умеръ 12 с. м. въ Вольдавѣнѣ коло Иглавы.

(+) **Зъ Науша одержуємъ отъ купця п. Корытовского** письмо, въ котромъ поясняє допись зъ Калуша (въ 35 ч. „Дѣла“). Якъ зъ одной стороны признає, що жиды суть его ворогами, якъ въ загалѣ каждого христіянина-купця, такъ зъ другой стороны констатиє, що калускій Поляки опѣмагають его, якъ можутъ. Особливожъ антикарь п. Шлезингеръ стѣлько доброго зробивъ для него, що, здесь, и найривнѣйшій Руєсны не мѣгбы ему стѣлько добра зробити. Наконецъ стверджує п. Корытовскій, що справдѣ селѣне дуже сторонятъ отъ христіянского склепу и черезъ тоє, жалѣ оказати, станутъ жертвою тысячного рода жидьского обманства и спекуляциі.

— **Дрѣбнѣй вѣсти.** Пулавска школа рѣльничѣ, о котрой розвивано мы згадували, зновь отворена; має бути до неи принятыхъ 82 зъ выделеннѣю попередно учениковѣ. — Зъ Харкова доносьть о добрыхъ надѣяхъ на озимину. — Въ парламентѣ угорскомъ закинувъ одинъ депутатъ другому опѣвѣдуєть въ злочинствахъ шаики розбѣйничковъ; закладъ показавъ неправдывымъ. — Въ Стрый перейшовъ б. поручникъ 9 полку, Дутка на жидѣвскоу вѣру; причиноу есть мабуť охота до женитбы съ жидѣвкою. — Сестрѣнецъ цѣсаря Вильгельма, кн. Фридрихъ Францъ II Мекленбургскій, умеръ сими днями; цѣкає се, що „княжество“ его было единаю въ цѣлой Нѣмеччинѣ „абсолютною державою“ безъ парламенту, отвѣчальности министровъ и пр. — Посяя урядовой вѣдомости русской министерства справъ заграничныхъ, поголосока о отроєню кн. Горчакова показалася неправдывою. — Во Львовѣ отбуваються теперь т. зв. „уданйи лова“, въ котрыхъ ролю зѣвѣри отгравѣє зручний вѣдокъ; урядова „Gaz. Lw.“ згадує о нихъ дуже тепло и обширно, и надѣсь по нихъ дуже користныхъ наслѣдствѣ не толькѣ для розвою спорту, але и для поднесеня хову коней; мы воляблибы, щоби урядова часописъ подавала радше докладнѣйшій вѣстѣи на пр. о „забуреняхъ“ въ Яворовѣ.

— **Подчасѣ коронациі въ Петербургѣ** буде розданныхъ даромъ 30,000,000 панеросѣвѣ. — **Н. Костомаровъ**, знаменитый малорусскій историкъ, выдавъ власяне нову, дуже цѣпну, въ значнѣй части на рукописныхъ жерелахъ оперту монографію п. з. „Мазена“, котра подає множество нового матеріялу такъ для житѣенно сего гетмана, якъ и для исторіи нашої нещасной Украины сего часу.

Вѣсти епархіяльныи.
Зъ АЕнархнѣ Львовскѣи.

Презенту получили оо.: 1) Іоанъ Сологубъ на Неудухѣвѣ, дек. буского; 2) Андрей Ольшъ зъ Молоднѣчи на пар. Сугрѣвѣ, дек. ходорѣвского.

Каноничну институтію получили оо.: 1) Мих. Тшеоновскій, пар. зъ Угерска, на пар. Щирецѣ; 2) Петро Литинскій на кан. Телячѣ, дек. подгасѣического.

Душпастирскій посады получили оо.: 1) Мих. Марморовичъ завѣдательство Угерска, дек. стрыйского; 2) Максимъ Артимовичъ завѣдательство Фалиша, дек. стрыйского; 3) Йосифъ Охримовичъ, ново пост. прѣв. прив. сотрудничество въ Новиці, дек. Калуского; 4) Ерастъ Перфецкій, завѣдательство кап. Тышковецѣ, дек. залозецкого.

Введеніи въ душпаст. посады оо.: 1) Ант. Стефановичъ въ завѣдательство Дмитрия, дек. щирецкого; 2) Йосифъ Кучинскій въ завѣдательство Парица, дек. надворьянского; 3) Іоанъ Охримовичъ въ сотрудничество въ Богородчаныхъ; 4) Ник. Кумановскій въ завѣдательство Пѣсѣва.

Ц. к. намѣстничтво годатся на кан. институтію о. Володѣя. Гладниського на пароха въ Бережнѣнці шляхотскѣи, дек. калуского.

Консисторія всталаєсь до ц. к. намѣстничтва о згоду на кан. институтію до оо.: Леонт. Коцербтгуского на кан. Милошовичѣ и для Грнѣ. Алискевичѣ на пар. Перелепнѣннѣи.

За одобреньемъ Ихъ Преосвященства епископа Іоана входить въ розпродажъ по цѣнѣ 55 кр. съ пересылкою за примѣрникъ печатана „Утреня въ святую и великую недѣлю Пасхи“, въ армологийнѣ ноты уложена Ивановѣ Киприяномъ, формату литургиі Вир. о. Бажаньского съ додаткомъ „Глнцѣ“, 3 „Хриотѣсъ воскресѣ“ и пѣсьи „Брусалине“ уложенѣ армологийными нотами на 4 голоса мѣшаного хору, такъ що каждый дѣкъ зможе навчитися спѣвати. Доходѣ зъ розпродажи призначеный на „Буроу для рускихъ дѣвчатъ“ въ Перемышли. Кто желавыи побути собѣ ою „Утреню“ зволить удатися до наладнѣка Всѣч. о. Захаріи Пѣдлѣецкого, П проповѣдника при соборнѣмъ храмѣ Рождества св. Іоана Крестовѣлѣи, и пров. катихата при женскѣмъ учительскомъ сѣменищи въ Перемышли.

— На пам'ятникъ бл. п. Володимира Барв'ньського прислали дальше: о. Ант. Бачинский въ Кличку 1 ар., п-ий Емилія Бачинська 1 ар., о. М. Миколаевичъ въ Скоморхахъ 2 ар., о. Икаловичъ въ Красній 1 ар., о. К. Чеховичъ въ Десятери 2 ар., п-на Марія Чеховичъ 1 ар., о. Е. Ходоровский въ Малашовцахъ 1 ар., за Скошений цвѣтъ 1 ар. — Разомъ съ попередними 888 ар. 2 кр.

— На стипендію имени Вол. Барв'ньського прислали: Ви. Богданъ А. Дядицкий въ Жовкві 1 ар., о. Г. Олесницький въ Говилові 3 ар., Ю. Б. 50 кр., И. В. Ваню въ Майдані 50 кр., складака у о. Хр. Колянковского въ часѣ помин. богоод. 5 ар. 40 кр.; о. Антопъ и панѣ Наталя Чапельскій въ Добровлянахъ 2 ар., о. Я. Волянскій въ Яблонові 1 ар., П. Гостицьскій въ Бѣгалахъ 3 ар. 50 кр., о. І. Товарицький въ Свябчю 2 ар., о. И. Ганкевичъ въ Павовцахъ 2 ар., панѣ Савина Ганкевичъ 1 ар., о. З. Паславскій въ Турю 2 ар., о. К. Чеховичъ въ Десятери 2 ар., о. А. Саночій въ Мадощині 1 ар., о. А. Кочиркевичъ въ Кривоми 1 ар., о. Е. Ходоровскій въ Малашовцахъ 1 ар., аъ розпродажъ Безд. Сватана, отчиту и бесѣды 2 ар. 40 1/2 кр., — разомъ 146 ар. 78 кр.

— На церковь въ Острові (подоъ Перемышлемъ) жертвовали Всч. оо. зъ архієпархіи львовской: 1) Іоанъ Красницкій зъ Дернова отъ себе и прихожанъ 2:50 ар., 2) Григ. Матѣй зъ Новаці гор. отъ себе 1 ар., отъ прихожанъ 3 ар., 3) Амвр. Шанковский проф. гимна. въ Червоцахъ 1 ар.; 4) Іоанъ Юзычянский зъ Бориничъ 5 ар. — Зъ епархіи перемыской оо.: Іоанъ Козакевичъ зъ Магеры отъ себе 1 ар., отъ прихожанъ 10 ар., 2) Теоф. Лятошинскій зъ Горинца отъ себе 1 ар., отъ п-ий Матильды Лятошинской 1 ар., отъ церкви горянецкой 1 ар., отъ п. Ник. Паличинского, пѣвца церк., 1 ар., — разомъ 4 ар., 3) о.

Іоанъ Отто зъ Липовца отъ себе 1 ар., отъ братства церк., 1 ар., отъ прихожанъ 1:11 ар.; 4) о. Мих. Миколаевичъ зъ Скоморохъ отъ себе и отъ прихожанъ 8:58 ар., 5) о. Іоанъ Дюсякъ зъ Турчапъ 2 ар. — За тѣ жертвы складаю широко-сердечну подяку и велике Спаси-Богъ. — *Ил. Олесикъ, мѣсц.душпаствыр.*

Курсы львовскій въ дни 17. л. цвѣтня 1883.

Table with columns for 'платить' (pay) and 'жадаютъ' (demand) in various currencies like 'австр. валюту' and 'р. кр.'.

Курсы збѣжа въ дни 7 л. цвѣтня 1883.

Table listing prices for various goods like 'Пшеница червона', 'Жито', 'Гречка' etc. with prices per 100 kilograms.

БАЗАРЪ Маркевича

Першій складъ выробовъ краєвыхъ во Львові, пляцъ Маріяцкій ч. 10 поручае

Полотна бѣлы на простирала и сорочия домашно-го выроби зъ Коринны и зъ Дубови, въ штукахъ по 34 метри = 58 польск. лотамъ по ар. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 ар., а вагонный по 24, 26, 28 и 32 ар. штука. (2—5)

Полотна на сорочки на способъ прлянцескій аперетовані, по 19 ар., 22 ар., 23 ар., 25 ар., 28 ар. и 32 ар. штука.

Обрусы и серветы М. Панкенича зъ Рудны гарви и дуже тані.

Полотна господарскій пѣвъ бѣлені и шарі сырї по 7 ар., 7 ар. 50 кр., 9 ар., 10 ар., 10 до 13 ар. штука.

Зегельтухи, дрелихи, оксфорды андриховскій.

Рускій матеріи вовняній зъ Жабя, Коосова и Гусятна, отпавдій на елегантскій портіеры або на покритыя мебѣвъ и т. п.

ЦУКОРНЯ ФРАНЦА ВАРЖЕХИ

Львѡвъ, Рыпокъ, поручае на надходячій свята Торты, Мазурки и всякїи ишій печива; такоу Цвѣты и Цукры до прибирания.

Найсильнѣйшій и певно дѣлаючи ДРОЖДЖЪ прасовані по 1 ар. 20 кр. кильогр.

ФАРБЫ НА ПИСАНКИ въ 8 краскахъ по 5 кр. пачка, золотіи и срьбніи по 10 кр. пачка. (3—5) Всѣ товары корѣнный полудневи и деликатеси въ наилучшихъ гатункахъ и найдешевше поручае

СТ. МАРКЕВИЧЪ во Львові, Рынокъ ч. 42.

ТОРГОВЛЯ церковныхъ знарядѡвъ подоъ фирмоу ТАДЕЙ УЗЕМБЛО

во Львові, въ рынку, ч. 36, основана въ 1850 роцѣ, поручае великій выборъ еловоу, хоругви, стихарѣвъ, икопъ професіональныхъ, икъ въ на бласїи и полотні, подевичинѡвъ, кадилыницъ, крестѡвъ, багдахивѡвъ, плашавницъ, буръ, антипедій, всякого рода бѣла церковного, матеріи на церковнїи ризы и прч.

Поручае зъ провинціи выпоняють дуже скоро и точно. Цѣвники на желанье высылаются франко.

Съ почтеньемъ Тадея Уземблы вдова.

Найлучшій ГЕРБАТЫ ХИНСКІИ а именно: 1. Ташу, жовтоцвѣтну, аром. 2. Юнтючанъ, бѣлоцвѣтну. 3. Нандзінъ, чорна аромат. 4. Сухогонъ, мало наркотична. 5. Юго, чорна, фамілійна. 6. Выѡвки зъ гербату. 7. зъ найлуч. гербату. КАВА въ наилучшихъ родахъ, найдешевше въ торговлѣ

На великодній Свята!

карминово-червону, багряно-червону, помаранчеву, яскраву, рожеву, зелену, виолетову, синю, чоколадову, брунатну

Фарбу до крашеня яецъ (писанокъ) Пачка разомъ съ инструцією уживанія по 3 и 6 кр. — Срьбніи золота, пачка 10 кр. (Одна пачка достаточна для закрашеня 10 яецъ).

Найлучшу масу до помостѡвъ, фарбу лякирову до помостѡвъ. Покосты, оцѣнны краски готовїи до ужитку, пензлѣ, лякировники, чорнїло, лякъ и т. п. — Малїарскїи фарбы въ тубахъ, лякоке подотїо, палеты и всякїи знаряды.

ФАБРИЧНЫИ СКАДЪ ФАРБЪ Гибнера и Ганке во Львові, Рынокъ ч. 29, давнѣйше цукорня Ербарѡвъ.

Маю честь нынѣ завѣдомити П. Т. Публици что посѣдаючи щедрыи запасъ

СТАРЫХЪ ВИНЪ угорскихъ, австрійскихъ и испанскихъ рѣшився я, мимо найнизшихъ цѣвъ, каждому П. Т. купцѡви 5 литрѡвъ або бутылкѡвъ якогонебудь вина давати 6-тый лїтр або бутылкѡву

за дармо. Вина французскїи, оригинальнїи, лежачїи у мене отъ мноу лѣтъ, продаю за половину цѣвы, чтобы лишь продати. Особенной увазѣ Ви. П. Т. Публициности поручаю: Знаменитыи Румъ зъ Ямайки и старыи Конякъ, Мосманъ въ Лондоні. 13 лїтну горѣвку „Виноградѡвку“, котру лашъ у мене можна достати. Старыи знаменитыи Мѣдъ зъ Копычинець, въ бутылкѡвъ и на мїру. Дякуючи за дотепершїи ласкавіи взгляды ВП. Публициности прошу о численнїи отвѣдїны и о пересвѣдченїи о правдїи шного оповѣщеня.

Съ глубокимъ поважаньемъ Симоноу Федоровичю, реставраторю и торговельнику виномъ во Львові, ул. Доминиканская, ч. 2.

Торговля корѣнна А. ПЕХОВИЧА

Львѡвъ, ул. Галицка ч. 40, на протїивъ ч. к. Судѡ карного поручае на свята:

цукоръ въ головахъ, кѡстнахъ, муцѣ, фиги, дактелѣ, розинки, мигдалы, цитрины, помаранчѣ, цинату малу и велику; все же корѣнье и вина угорскїи и красвыи; румъ заграничныи и красвыи; гербату российску, якъ такоужь краски рѡжнои барвы до крашеня писанокъ и ишїи товары входячы въ объемъ корѣнной торговлїи въ добрыхъ сортахъ и по найдешевшихъ цѣвахъ. (5—?)

Литографїи бл. п. Володимира Барв'ньського мы вже розослали тымъ, що до сего часу ихъ собѣ були замовили. По причинѣ, що пересылка почтова нась о много больше коштуе, якъ мы надѣялись, змѣняемо цѣну якъ слѣдуе: 1 примѣрникъ безъ пересылкѡу 50 кр., съ пересылкѡу нефранкованою 62 кр., съ пересылкѡу франкованою 88 кр. — Просїмо о вчаснїи замовленя, бо оботальовано лишь невеликїи накладъ литографїи.

РЕСТАВРАЦІЯ Г. Фляйшманъ Тамже получить можно: ХОРОШІИ И ВКУСНІИ СТРАВЫ, ВИНА австрійскїи, венгерскїи и французскїи, Мѣдъ, знаменитыи старыи ПИВА розличнїи, якъ такоужь розличнїи ГОРѢВКИ. Подѡ „Срьбноу Барякѡву“.

Аптика ПЕТРА МИКОЛЯША во Львові поручае:

Олѣй рыбячїи зъ миноха свѣжїи, нечищенный и нѣчимъ не заправляемїи, для того наилучшїи для дѣтей окроуляющихъ и терпящихъ на груди. Фляшка 80 кр. Кава гомеопатична дра ЛЮЦЕ (Lutze) мѣ пачкахъ 1/4, 1/2, 1 фунтовыхъ. Фунтъ 60 кр. КАВА зъ жолуди наилучшїи сурогатъ правдивоу кавы, дающїи едо-гомыи и пожиточнїи напитокъ, пакетъ 10 кр. ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА шамента безъ приправъ, цѣла пачка 1 ар. 58 кр., пѣвъ пачки 75 кр. КАКАО сточенный въ порошокъ цѣла пуделкѡ 70 кр., пѣвъ пуделкѡ 40 кр. Молоко згущене швайцарске знамените средство поживне для дѣтей, пушка 55 кр. Нестля порошокъ для дѣтей вступяющїи зовѣтъ материнскїи кормъ пушка 90 кр. ЛИБИГА ЕКСТРАКТЪ зъ МЯСА зъ господарствѣ необходимїи для выготовленя доброго, оцнлого розсолу, мѣ пушкахъ по кр. 85, ар. 1-55, 2-75 и 5-30. ТАРИОСА P. GROULT даюча дуже поживну супу пачка 70 кр. Экстракты зъ солоду въ рѡжнїихъ сабранїахъ, и пр. Schering's, Liebig's, Liband's чїстїи и съ рѡжнїими долатками, лягъ хининоу, рыблячїи оцѣвъ, валпомъ, жельзомъ, по 60, 90 кр. и 1 ар. ВОДА ДО ОЧЕЙ РОМЕРСТАВЗЕНА еляшка ар. 1-30. Мораса пльнѣ скрѣпляющїи волосѣ пѣвъ еляшки 80 кр., цѣла 1 ар. 20 кр.

Дра КАРОЛЯ МИКОЛЯША Испанскїи вина лѣчничїи признанїи знаменитыми а овѣдѡцтвами ВП. проф. и докторѡвъ: Беадецкого, Браунъ von Fegwald, Spracht'a, Drasche'го, Lorins'го, Корчиньского, Видмана, Евд. Савинького, Зембицкого, Стпощенского, Волява, Залозецкого, Стоклова и Матеи Якубовского отъзначенїи, проф. хемїи дра Радзїивскимѣ хемично дослѣдженїи и знаменитыми узананїи: Испанске вино хинове для скрѣпленя. Испанске вино хиново-жельзисте противъ безкровности и нервныхъ хорѡбъ. ИСПАНСКЕ вино пененинове противъ недостаточного гравляня. ИСПАНСКЕ вино пененонове противъ выхудѣня въ хорѡбахъ упертыхъ, покормъ переходячїи просто въ кровь. Испанске вино РУМБАРВАРОВЕ противъ катарѡвъ жолудка и кишѡкъ. Тоужь само выше поименоваными прееосорами и лѣкарями за наилучшїи признанїи: Для хорыхъ и реконвалесцентѡвъ КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE чверть-литрова бутелька 1 ар. 80 кр. ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ чверть литр. бут. 2 ар. 50 кр. Вино маляга старе чверть-литрова бутелька 1 ар. 20 кр. Вино испанске для реконвалесцентѡвъ. чверть-литрова бутелька 1 ар. Плястеръ на нагнѣтки Боксбергера зѡвъ 35 кр. Кровянка все свѣжа оцлївна бавна 1 ар. 20 кр.

Цукорки солодовїи власнїи и цукорки мховїи противъ кашлеви, хрипкавъ и болямъ горла ЗЕРПЯТА АНТИКАТАРАЛЬНІИ Дра VOSSA пуделкѡ 70 кр. Правдивїи зерна Моризона пара пуделокъ ар. 1-50 и 3-50. Правдивїи СИРОПЪ PAGLIANO еляшка 1 ар. Порошки Зайдлицкїи власного выроби, неуотупающїи жаднымъ ишїимъ що до лѣку, пуделкѡ 1 ар. Горьска французска зъ Бордо опроваджена и тутъ до еляшокъ напоинована: чи сѡта 1/2 еляшки 60 кр., цѣла еляшка 1 ар., съ сѡдоу бѣсла припису В. Lee 1/2 еляшки 70 кр., цѣла еляшка 1-20. Вода салцилева и порошокъ салцилевый до устѣ, наилучше средство до консервованя зубѡвъ и противъ немилон вошъ зъ устѣ, еляшка воды 60 кр., пуделкѡ порошокъ 30 кр. и 1 ар. ПОМАДА ALKALOID наилучша помада до волосѡвъ, скрѣпляюча порѡгъ и вдержуюча выпаданье волосѡвъ, оцлѡнкѣ 60 кр. Вода колыонська власного выроби, дуже добра, по 60 кр. и 1 ар. I. M. Фарныи о половину меншїи еляшки 60 кр. и 1 ар. ПАРФУМЫ французскїи власного выроби. ПУДЕРЪ французскїи правдивїи и власного выроби. Пльнѣ на ѡтморозѣня, власного выроби. Оцетъ дезинфекціоннїи, власно. выроби. Годзембина Малишевского противъ ревматизмови и гостїици. ВОДА ДО УСТѢ АНАТЕРИНОВА власного выроби, ел. 40 кр. Олѣкъ зъ сосны Pinus Puntlio до ростврѡсуваня въ воздухѣ, еляшѡчка 80 кр. Глицериновїи выроби Зарга, рѡжїи мыла, кремы глицериновїи и члѡтъ глицерича.

Кромѣ тутъ наведенныхъ есть цѣ множество ишїихъ средствъ до лѣченя, прирѡдѣвъ хирургичныхъ и матерїалѡвъ. ВИНА МОИ ЛѢЧАЩІИ и НАСОБ для хорыхъ и реконвалесцентѡвъ находятся на складѣ и въ всѣхъ реноменованыхъ аптикахъ Галичины и Кракова, якъ такоужь въ всѣхъ краяхъ коронныхъ. Высылки почтою або желѣзничною выконуются безъ проволоки.

Выдавецъ и редакторъ Антопъ Горбачевскїи. На частъ его выѣзду отвѣчае за редакцію Вол. Пѡдяшескїи.